

Ming Uroma wor eigentlich furchbar geizig. Dat wor noch achzehnhundertneunzig, wat weiß ich. Ming Oma wor achzehnhundertaachennüzig gebore. Also wor de Uroma jo. Dat wor en dä Zigg un mer woren jo ärm.

Der Opa dät sich ne Appel schelle. De Oma säht: "Och, Erns", se heeß Gertrud, "ach Erns, häs de schon gelese?"

Dä wor am Schelle un se wor schon am Luure. "Erns, do weiß doch, dat unger dä Schal die Vitamine am beste sin, ne?"

Un da hät dä geschellt un geschellt un dann hät dä ehr die su rüwergedaut un hät gesaht: "Dä! Häs de de Vitamine! Dat es jo et Bess."

Nyolt, Elke (64): *Vitamine*

miŋ 'ʔuɛʔo:mə vɔ: 'ʔœəntliʃ 'fuɐʃpə jɛɪtsɪʃ nə ʔax dat vɔ: nɔx 'ʔaxtsɛnhʊndɛt,nɔyntsɪʃ fat fɛ:s ʔɪʃ nə
 miŋ 'ʔo:mə vɔ 'ʔaxtsɛnhʊndɛt'ʔa:ɐnɪŋzɪʃ ʔes ti jəbɔɐə 'ʔazo vɔ də 'ʔuɛʔomə jɔ nə vɔ dat ʔen dɛ tsɪk
 ʔʊn mə vɔən jɔ ʔɛɐm ʔʊn də 'ʔo:pɛ dɛt sɪʃ nə ʔapɛl ʃɛlən də :ʔo:mə zɛt ʔɔx ʔɛɐnts ja zɛ: hɛ:s 'jɛxtɔu:t
 ʔax ʔɛɐnts hɛ:s tɛ ʃɔn jələzə ʔʊn dɛ vɔɐ ʔam ʃɛlə ʔʊn zə vɔ: ʃɔn ʔam lu:ɐə ʔɛɐnts dʊ vɛɪs tɔ dat ʔʊn
 dɛ ʃa:l di vita'minə ʔam bɛstə zɪn:ə ʔʊn da hɛt:ə jɛʃɛlt ʔʊn jɛʃɛlt ʔʊn dan hɛt:ə jɛ di zɔ ɐvɛ jɛdɔt ʔʊn
 hɛt_ɛzət dɛ: hɛs tɛ də fita'mi:nə dat ʔes jɔ_t pɛs